

gaaende Aar, navnlig i de sidste seks Aar, at der nu ikke er nogen Grund til at gentage, hvad vi atter og atter have sagt til hverandre. Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til, hvad den højtærede Finansminister har sagt, og skal blot udtale et Ønske om, at det nu maa kunne lykkes at komme til Ende med Sagen. Jeg paaskønner, at den sidste ærede Taler sluttede med bestemt at udtale sin Beredvillighed til at gøre, hvad han kan, for at det kan ske. Thi det er sikkert nok, at de mange og lange Forhandlinger, vi have ført med hinanden gennem Aarene, have været sønderlidende og ødelæggende i mange Retninger og have været yderst ubehagelige baade paa Rigsdagen og andre Steder. Det vilde være nyttigt og godt for os alle, bortset fra politiske Partistandpunkter; om det nu maatte lykkes os at naa et Resultat. Men skal dette lykkes, erkender jeg, at der maa resigneres fra de forskellige Sider. Jeg har den Tro, at der gennem de foregaaende Aars Behandling af Sagen, og gennem Lovforslaget, saaledes som det foreligger i dette Øjeblik, er vist Resignation fra den Side, jeg tilhører, og jeg vil haabe, at det vil lykkes os ved gensidig Imødekommenhed at opnaa et Resultat. Jeg skal ikke komme ind paa at tale om de Punkter, hvor jeg mener, der er gjort Indrømmelser fra vor Side. Det skal jeg lade fuldstændig ligge. Jeg skal kun omtale enkelte af de Bemærkninger, vi have hørt fra den sidste ærede Taler.

For det første beklagede han, at den Tanke, Landstinget havde beskæftiget sig med i det foregaaende Aar — Tanken om Indkomstskildebeskatningen —, ikke var optagen i det foreliggende Lovforslag. Han beklagede Modstanden mod den. Jeg forstaar ikke rigtig, at det ærede Medlem kunde beklage denne Modstand; og det saa meget mindre, som det jo dog er vitterligt, at Landstinget, og da særlig dets Flertal, ikke har været rigtig glad for den nævnte Beskatningsmaade. Man har vel opstillet og drøftet den, men uden at man dog er naaet til Ende dermed. Vi forhandlede saaledes for en 3—4 Aar siden en hel Vinter om den, men da bleve vi enige om at lægge Sagen hen. Vi forhandlede igen i Fjor om den, og jeg tror nok, at jeg har Ret til at sige, at Indkomstskildeskatten var noget upopulær, og at Landstingets Flertal i Fællesudvalget erklærede sin Beredvillighed til, naar der ellers kunde opnaas et Resultat, at opgive Tanken om den. Jeg skal ikke her komme ind paa at omtale de Ulemper, der ere forbundne

med denne Beskatning, men skal blot nævne tre Punkter, blandt de mange, vi have talt med hinanden om de foregaaende Aar. For det første giver Indkomstskildebeskatningen den løse Kapital, den rørlige Kapital, Lejlighed til at skjule sig i Stedet for, at man gennem den skulde faa Kapitalen frem. Den faste Formue, den, der er synlig for alles Øjne, vil derimod nok blive beskattet. Dernæst bidrager Indkomstskildebeskatningen i meget væsentlig Grad til at lægge Skat paa Skyldneren i Stedet for paa Kapitalisten, og endelig have vi været enige om, eller i alt Fald talt med hinanden om, at den vilde føre til at forringe eller nedsætte Kurserne paa Obligationerne, Kreditforeningsobligationer o. s. v. Men, som sagt, det skal jeg ikke komme ind paa at gentage. Jeg vil kun minde om, at i de allerfleste andre Lande kender man ikke til den omtalte Beskatningsmaade. Man har den kun i England, men selv her har man Tid efter anden, i Løbet af de sidste 50 Aar, mere og mere forladt den, hvad vi jo ogsaa have haft Lejlighed til at tale med hinanden om. Det, man nu har i England, nærmer sig i Virkeligheden stærkt til en ren Indkomstskat. For øvrigt kender man jo Formue- og Indkomsts-katten i de allerfleste Lande rundt omkring os, men ikke nogen Indkomstskildebeskatning. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale det ærede Medlems (P. G. C. Jensens) Bemærkninger om Toldreformen og Brændevinsskatten, og det ærede Medlems Paastand om, at det ikke var Landstingets Skyld, at disse Sager strandede, og at vi ikke i sin Tid kom til Enighed om dem. Jeg vil blot sige, at skulle vi i det hele taget naa et Resultat i Aar, er det vist ikke værd, at vi ere alt for paastaaelige over for hinanden med Hensyn til, hvor Skylden ligger. Jeg tror ikke, at den Slags Paastande bidrage til at fremme et godt Resultat, lige saa lidt som det vilde bidrage til at fremme et godt Resultat, om jeg nu vilde give mig til at gøre Rede for min modsatte Opfattelse.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at der var forskellige Punkter i det foreliggende Forslag, som han havde noget imod, men som han ikke nu vilde komme ind paa, idet han mente, at vi kunde forhandle om dem i et Udvalg. Dette er jo i og for sig meget rigtigt, men jeg vil dog haabe, at de Bestemmelser, som han har noget imod, ikke dreje sig om to meget væsentlige Punkter, som vi have haft forskellige Meninger om tidligere, nemlig den stigende Skala og den tvungne Selvangivelse. Sti-